

Τα εσωτερικά μέτωπα και οι προκλήσεις για τον σουλτάνο

Του **ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΑΡΕΤΑΙΟΥ**
e.aretaios@realnews.gr

■ **ΜΕ ΤΙΣ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ** στη Συρία να μονοπωλούν σχεδόν το κυβερνητικό αφήγημα στη γειτονική χώρα περί μιας νέας «μεγάλης Τουρκίας» και με τα φιλοκυβερνητικά μέσα ενημέρωσης να καλλιεργούν συστηματικά μια ατμόσφαιρα θριάμβου και ιστορικής ανατροπής, ο **Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν** εμφανίζεται να είναι ο μεγάλος κερδισμένος τόσο στο εξωτερικό όσο και στο εσωτερικό.

Ωστόσο, η οικτρή κατάσταση της οικονομίας και η ανάγκη του Ερντογάν να αποφύγει πρόωρες εκλογές για τα επόμενα δύο χρόνια, σε αντίθεση με την αντιπολίτευση που ήδη ζητά εκλογές το 2025, αναμένεται να ωθήσει την Αγκυρα σε μια νέα δυναμική εθνικισμού προς όλες τις κατευθύνσεις, σύμφωνα με έμπειρους συνομιλητές της **Realnews** στην Τουρκία.

Οι απειλές του Τούρκου Προέδρου εις βάρος των Κούρδων της Συρίας είναι πλέον καθημερινότητα, δίνοντας έτσι την αίσθηση στους οπαδούς του ότι είναι απλώς θέμα χρόνου μια νέα τουρκική εισβολή ή μια de facto διάλυση της αυτόνομης δομής των Κούρδων μέσα στη νέα Συρία των ισλαμιστών.

Οι πιο πρόσφατες δημοσκοπήσεις καταγράφουν ήδη μια δυναμική αλλαγής των ισορροπιών, με το ΑΚΡ και τον Ερντογάν να κερδίζουν το χαμένο έδαφος και να ξαναβρίσκονται -έστω και οριακά- στην πρώτη θέση, τη στιγμή που το κεμαλικό CHP εμφανίζεται να χάνει έδαφος.

Ωστόσο, οι συσχετισμοί δυνάμεων είναι ακόμα πολύ εύθραυστοι και η αντιπαράθεση στο εσωτερικό πολιτικό μέτωπο είναι δύσκολη για το ΑΚΡ: Η οικονομία εξακολουθεί να αποτελεί το βασικό πρόβλημα των Τούρκων πολιτών και η πρόσφατη αύξηση του βασικού μισθού προκάλεσε έντονες αντιδράσεις τόσο από την αντιπολίτευση όσο και από τα συνδικάτα, καθώς θεωρήθηκε ανεπαρκής για να καλύψει τις βασικές ανάγκες της μεγάλης πλειοψηφίας.

Σύμφωνα με αναλυτές στην Τουρκία, ο Ερντογάν θέλει να κρατηθεί στην εξουσία τουλάχιστον μέχρι το 2027 ή ακόμα και το 2028, οπότε προβλέπο-

σκού», δυναμική που δεν θα αφήσει ανεπηρέαστες ούτε τις ελληνοτουρκικές σχέσεις, σύμφωνα με πολιτικούς αναλυτές.

«Τους επόμενους μήνες, η ταραχή για τα πολιτικά κέρδη από την ανατροπή του Ασσαντ θα τροφοδοτηθεί και τα θρησκευτικά και εθνικά αισθήματα θα αναζωπυρωθούν. Θα μπορούσε αυτή η πολιτική να προσφέρει στην κυβέρνηση Ερντογάν την ψευδαίσθηση που χρειάζεται για να καλύψει την οικονομική της ανικανότητα;», αναρωτιέται σε άρθρο του ο έγκριτος **Μεχμέτ Γιλμάζ** στον ιστότοπο T24.

Το μεγάλο τεστ για την Αγκυρα και τον Ερντογάν θα είναι οι πρώτες εβδομάδες της προεδρίας Τραμπ, καθώς η νέα ηγεσία στην Ουάσινγκτον θα πρέπει να αποφασίσει αν θα συνεχίσει να στηρίζει τους Κούρδους της Συρίας και υπό ποιες συνθήκες και προϋποθέσεις. Πίσω από την όποια αμερικανική στήριξη βρίσκεται βέβαια το Ισραήλ και αυτό προκαλεί ένα συστημικό πλέον φόβο στην Τουρκία. Οι ρητορικές επιθέσεις κατά του Ισραήλ έχουν γίνει σχεδόν καθημερινότητα στην Αγκυρα. «Η Ιστορία μάς λέει ότι ο πρώτος σταθμός της Ιερουσαλήμ είναι η Δαμασκός. Αν η Δαμασκός είναι ασφαλής, η Ιερουσαλήμ θα είναι επίσης ασφα-

λής. Αν η Δαμασκός έχει κατακτηθεί, η κατάκτηση της Ιερουσαλήμ είναι επίσης κοντά», είπε πριν από λίγες ημέρες ο εθνικιστής εταίρος του Ερντογάν, **Ντεβλέτ Μπαχτσελί**.

Συστηματική προσπάθεια

Ωστόσο, πίσω από τη σκληρή αυτή ρητορική, πολιτικοί αναλυτές δεν βλέπουν μόνο την αναμφίβολη φοβία της Τουρκίας απέναντι στο Ισραήλ, αλλά και μια συστηματική προσπάθεια να αναζωπυρωθούν τα ακραία ισλαμικά και εθνικιστικά αισθήματα που η κυβέρνηση έχει ανάγκη για να παραμείνει στην εξουσία. Και, παραδόξως, η ίδια κυβέρνηση προσπαθεί να προσεταιριστεί τους Κούρδους της Τουρκίας, συνεχίζοντας, μετ' εμποδίων, μια ομηκλώδη διαδικασία διευθέτησης του Κουρδικού, οι προοπτικές της οποίας ωστόσο συσχετίζονται άμεσα με το πώς η Αγκυρα θα συμπεριφερθεί στους Κούρδους της Συρίας.

Ο **Μουράτ Γιετκίν** στον ιστότοπό του εκτιμά ότι «ενώ το κόστος της οικονομικής κρίσης ανεβαίνει σε εκατομμύρια, το ΑΚΡ και ο Ερντογάν μπορεί να επιστήσουν την προσοχή στη Συρία με τον λόγο μιας ανύπαρκτης κατάκτησης και τον λόγο ότι επόμενος στόχος είναι η Ιερουσαλήμ. Αυτό είναι, εν μέρει, μια προσπάθεια απόκρυψης της αδυναμίας του ΑΚΡ: Αν μπορεί να διαχειριστεί το 2025 και το 2026 με τη ρητορική ότι υπάρχει φως στην άκρη του τούνελ, πιστεύει ότι θα κάνει τους ψηφοφόρους να ξεχάσουν τα δεινά του παρελθόντος με την πολιτική για "άνοιγμα της (οικονομικής) βρύσης" το 2027, κάτι που δεν μπορεί να κάνει τώρα».

Το μεγάλο στοίχημα του Ερντογάν, για πολλοστή φορά τα τελευταία 10 χρόνια, είναι να καταφέρει να συσπειρώσει τους υποστηρικτές του γύρω από τον εθνικισμό και το Ισλάμ, έτσι ώστε να υπερισχύσει το ταυτοτικό αίσθημα απέναντι στις όλο και πιο βαθιές οικονομικές ανισότητες και δυσκολίες.

ήλ είναι εντελώς αρνητικό στο ενδεχόμενο να καταφέρει η Τουρκία να μετατρέψει τη Συρία σε προτεκτοράτο. Όπως επισημαίνουν Ισραηλινοί αναλυτές, η Τουρκία, αν καταφέρει να ελέγξει τη Συρία, θα μπορεί να ελέγχει και τον εναέριο χώρο της και να τερματίσει την επιχειρησιακή ελευθερία του Ισραήλ. Ταυτόχρονα, οι Ισραηλινοί αμφιβάλλουν ότι η νέα συριακή κυβέρνηση θα είναι σε θέση να σταματήσει τη διακίνηση όπλων από το Ιράν στους συμμάχους του σε Λίβανο και Παλαιστίνη, όπως αμφιβάλλουν πολύ σοβαρά αν η νέα κυβέρνηση στη Δαμασκό θα καταφέρει ποτέ να ελέγξει ολόκληρη τη χώρα. Οι συγκρούσεις που ήδη διεξάγονται ανάμεσα στις δυνάμεις του HTS και τους Αλεβίτες στον Νότο δείχνουν να προοιωνίζονται μια νέα φάση του εμφυλίου, που μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα ακόμα και τη διάλυση της χώρας.

Ο ΤΟΥΡΚΟΣ υπουργός Μεταφορών και Υποδομών, Αμπντούλκαντάρ Ουράλβόγλου, δήλωσε ότι η Τουρκία επεξεργάζεται «συμφωνία θαλάσσιας δικαιοδοσίας με τη συριακή διοίκηση»

